

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

บรรณานุกรม

- กิตติพิศ ศิริสูตร. (2538). การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นตามหลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2531 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยาลัยนพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2542). สรุปผลการประเมินสัมมนาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจาก
ภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา สำนักงานฯ.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2547). เอกสารประกอบการประชุมสัมมนานักบริหารงานวัฒนธรรมประจำป
งประมาณ 2547. กรุงเทพฯ : กระทรวงวัฒนธรรม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). รายงานการวิจัยเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้น
ประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2542). แนวทางส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา.
กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- จตุพร วิศิษฐ์โชติอังกูร. (2560). *บทเรียนและการถอดบทเรียน*. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2560, จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/169036>
- จามร พงษ์ไพบูลย์. (2550). กระบวนการเรียนรู้และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษา “เพลงระบำฟาง”
ของจังหวัดตราด. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิราภรณ์ มาตั้งคะ และคณะ. (2549). ศาสนศิลป์ของศาสนสถานริมฝั่งน้ำกรณีศึกษาชุมชนธนบุรี. กรุงเทพฯ
: สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- เจษฎา พัฒรานนท์. (2553). การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจักสานท้องถิ่นโดยใช้วิธีการวิจัย
ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษากลุ่มจักสานใบกะพ้อ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารักษ์
จังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉวีวรรณ ปานซีและคณะ. (2550). การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาอาชีพการทำขนมโบราณ
ชุมชนกุฎีจีน แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สำนักวิทยบริการและ
เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ชลทิพย์ เอี่ยมสำอาง และวิศนี ศิลตระกูล. (2533). เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาและการใช้แหล่ง
วิทยาการในชุมชน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช..
- ชลิตา พันธุ์ออน. (2545). การพัฒนาบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์เรื่องการผลิตและการตรวจสอบคุณภาพ
ผลิตภัณฑ์ปลาหมัก. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ.
- ทิตยา สุวรรณขุ. (2517). “สังคมวิทยา” ใน วิทยาศาสตร์สังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิจัย สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ทัศนีย์ ทองไชย. (2542). สภาพและแนวทางการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชา
สังคม
- ฉันทยาภรณ์ โปธิกาวิณ. (2553). กระบวนการเรียนรู้และการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการดนตรีประเภท
ขลุ่ยและแคนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. นครปฐม :
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นุชลี คล้ายวันเพ็ญ. (2553). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษาในเขตพระนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา บุตรศรี. (2542). การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนต้นแบบการ
พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). “ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการทรัพยากร” วารสารทิศทางไท. 5, 1-2 (สิงหาคม).
- นฤมล ทินราช. (2547). บทบาทและภูมิปัญญาของผู้หญิงมั่งในระบบการผลิตอาหารของครัวเรือน และการใช้
ประโยชน์จากพืชป่า. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์)
เกษตรศาสตร์เชิงระบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเวศ วะสี. (2530). “การสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาไทย” ชุมชนพัฒนา 1, 5 (มกราคม-กุมภาพันธ์).
- ประกอบ ใจมั่น. (2547). การพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการ
จัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปรีชา อุตระกุล. (2530). ภูมิปัญญาชาวบ้าน. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้าน
ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐาน ขอนแก่น กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- ปรีวิทย์ ไวทยาชีวะ. (2551). การศึกษากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นของช่างพื้นเมืองเชียงใหม่ใน
การทำตุลล้านาด้วยวิธีการฉลุลายกระดาษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ศิลปศึกษา ภาควิชาศิลปะดนตรี นาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (2538). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ไพฑูรย์ ทองทรัพย์. (2553). การสร้างอาชีพเสริมจากวัสดุท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น
เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของชุมชน ตำบลตลุกคู่อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี. นครสวรรค์
: คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พีธากร ศรีบุตรวงศ์. (2560). ความหมายของคำว่า บทเรียน. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2560, จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/599213>

- ภัทรฤดี ดาวดิ่งส์. (2554). การนำการดำเนินงานใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านดนตรีในการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์. นครสวรรค์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- มาลัย นิลพงษ์. (2541). ศิลปินในธนบุรี. กรุงเทพฯ : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526). หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : ส.ส.น.ไทย อนุเคราะห์ไทย.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2534). การพัฒนาชุมชน : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บากกอกบลิ๊อก.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2539). “แนวทางการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น” วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร (กรกฎาคม- ธันวาคม)
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). ปฏิรูปการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน.
- เรไร ไพรวรรณ. (2548). รายงานการวิจัยการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้าน : กรณีศึกษาชุมชนในเขตธนบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วิจิต นันทสุวรรณ. (2528). “ภูมิปัญญาชาวบ้านในงานพัฒนา” วารสารสังคมพัฒนา 8 (ตุลาคม).
- วิทยากร เชียงกุล. (2527). การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมไทย : บทวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ฉับแกระ.
- วีระพงษ์ แสง-ชูโต. (2544). การวิเคราะห์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีพื้นบ้านในทางวิทยาศาสตร์ในภาคเหนือตอนบนทางประเทศไทย. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุขภูิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิธร ธรรมโสภิต. (2553). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตคลองสามสังกัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพงษ์ นวลแก้ว. (2540). การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. (2536). คู่มือการสรรหาและคัดเลือกครูภูมิปัญญาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2535). ความหมายและขอบข่ายงานวัฒนธรรมพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร: ศุรุสภา.
- สามารถ จันทร์สุรย์. (2545). การศึกษาภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2526). การพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2535). “ภูมิปัญญาไทย” พัฒนาชุมชน 31(5) หน้า 74-88.

สนธยา พลศรี. (2547). ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สมบัติ พรหมพันธ์. (2551). แนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้สูงอายุในโครงการ ส่งเสริมศักยภาพการใช้ภูมิปัญญาผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมพร ประมวลศิลป์ชัย. (2543). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่านิยมต่อภูมิปัญญาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการใช้ชุดการเรียนภูมิปัญญาไทยกับการใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมพร รัตนบุรี. (2548). ภูมิปัญญาชาวบ้าน ด้านคติความเชื่อและพิธีกรรมในการตั้งศาลพระภูมิ ที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของประชาชน : กรณีศึกษาชุมชนวัดบางสะแกในและชุมชนสามัคคีธรรม แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

สุเมธ วรรณรัตน์. (2548). ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ต้องการใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

อดิสรณ์ เรืองจ้อย. (2550). การศึกษาใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของครูในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญชลี พงษ์แดง. (2553). ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ศิลปะด้านภูมิปัญญาไทยที่ใช้ในการบูรณาการแนวคิดพุทธศิลป์ศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์”. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาศิลปศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุทร คิตติ. (2554). การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นการทอเสื่อกกของชุมชนบ้านแพง จังหวัดมหาสารคาม. รายงานการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อังกุล สมคะเนย์. (2535). สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อเนก นาคุบุตร. (2536). “ข่าวสารข้อมูลกับความยั่งยืนของการพัฒนา”. คนกับดิน น้ำ ป่า: จุดเปลี่ยนแห่งความคิด. กรุงเทพมหานคร: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2544). “ชุดภูมิปัญญาชาวบ้านกับกระบวนการเรียนรู้และการปรับตัวของชาวบ้านไทย”.
ภูมิปัญญาทักษิณ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์.

อมร รักษาสัตย์ และ ชัตติยา กรรณสูต. (2515). ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ.

กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การขายและการซื้อแห่งประเทศไทย.

7 T.R. Batten, Community and Their Development (London: Oxford University Press, 1959), p. 2.

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี